

АЛБАНСКИ
ВЕРСКИ
ЕКСТРЕМИЗАМ
НА КОСМЕТУ

ЦИХАД

Албански верски екстремисти на Балкану уверени су да ће у догледно време успети да затру сваки траг хришћанског постојања на Космету и разбију територијални интегритет балканских држава, наравно уз подршку моћних спонзора

УВЕРТИРА ЗА НА БАЛКАНУ

Албански верски екстремисти (исламисти) у српској покрајини Космет своју апсолутну приврженост теорији о цихаду, поред осталог, sukcesивно су потврђивали применом масовног насиља (оружаном побуном) 1944/45, 1968, 1981, 1989, 1990, 1998/99. године против "неверничких" власти Србије и 2004. године против потпуно незаштићених (хришћанских) српских цивила. Реч је о теорији коју је уобличио исламиста Ал Газали (умро 1111. године), а операционализовао Сејид Кутб (1906–1966) чија суштина је у доктринарном ставу да је "трајни мир са немуслиманима недопустив и да су прихватљива само примирја, када су муслимани слаби, али она не смеју да трају дуже од десетак година".

Њоме се руководе исламисти глобалног цихада у којем тероризам представља најзначајнији садржај, а бројне необориве чињенице указују на то да терористичка "Албанска национална армија" представља веома снажан и неокрњен контингент актуелне, иначе већ малаксале исламистичке "Ал каиде".

■ И МИСИЈА УН ЂУТИ

Ни мисија УН на Космету, која супротно Резолуцији СБ 1244 држи страну Албанаца, није одвратила исламисте да подсети своје, пре свега, хришћанске менторе на чврсту одређеност за цихад. Наиме, њих 51.000 организованих у насилничке хорде покушали су од 17. до 19. марта 2004. да применом свеобухватног насиља етнички очисте Космет од преосталих 70.000 Срба. Али, остварили су само делимичан геноцид (погинуло је 19 особа, рањено преко стотину и прогнано преко 3.000). Међутим, успели су да у још већој мери повећају страх код Срба.

Неадекватним реаговањем мисије УН за време поменутог етничког чишћења, које је остало непромењено против починилаца злочина и после 19. марта (окривљено је само 426 особа – углавном за мање прекршаје и само половина од њих кажњено, док је у 56 "озбиљних случајева" само 13 појединаца проглашено кривим), створена је увертира за још ревносније вођење цихада на Космету против српских цивила.

У ствари, албански верски екстремисти учврстили су уверење да, уз подршку међународне заједнице, у догледно време могу испунити завет својих предака који је дат 1878. године у Призрену, а састоји се у успостављању "велике" исламистичке Албаније.

Да, уз подршку међународне заједнице оличеној у мисији УН на Космету која од 19. марта 2004. наоивамо, осим што је педантно регистровала терористичке нападе Албанаца на свему што је српско, није предузела ништа да заштити Србе. Запрепашћујуће, зар не?

Реч је о томе да се нико адекватно не супротставља Албанцима који тероризам користе као једини аргумент за успостављање исламистичког ентитета на Космету. Потпуно упућен у збивања на Космету, приликом боравка у Вашингтону, 19. јула ове године, владика рашко-призренски Артемије, између осталог, изјавио је: "Ци-хад већ постоји на Косову јер се сваког дана догађају напади на Србе и Српску православну цркву. На стотине вахаби џамија саграђено је и још се граде, углавном средствима из Саудијске Арабије."

Будући да међународна заједница не зауставља тероризам албанских верских екстремиста, тиме ризикује да постане саизвршилац геноцида над Србима. Ту опору истину саопштила је (21. ју-

ла 2006) председница Комитета за људска права УН Кристин Шане, признајући да УН нису успеле да гарантују безбедност српске мањине на Косову. Са приближавањем "ороченог термина" преговора о будућем статусу Космета, вође албанских екстремиста све безобзирније прете масовним насиљем ради разбијања целовитости балканских држава и успостављања исламистичке Албаније. Дакле, својски потврђују да уважавају теорију о цихаду. Средном августа ове године, политички саветник председника владе Албаније саопштио је веома јасну поруку да Србија, Македонија и Црна Гора у њиховим садашњим границама нису "природне творевине" и да ће до 2013. године сви Албанци који сада живе у пет држава бити уједињени у "природну Албанију" (пројектовали су је исламисти 1878. године у Призрену).

Одсуство реакције међународне заједнице на овакву провокативну поруку може се тумачити не као необавештеност, већ као сагласност или увертира за тријумф цихада на Балкану. Посебно ако се има у виду да је УЕФА (такође у августу ове године) казни-ла ФК "Црвена звезда" из Београда због тога што су њени навијачи на утакмици у Милану истакли транспарент са натписом: *Косово је Србија*.

ПЛАН ЗА "ХИТНЕ СЛУЧАЈЕВЕ"

Откривањем јавности плана агенција УН од 1. априла 2006. године ("План за хитне случајеве за потенцијални прилив интерно расељених лица са Косова у Србију и Црну Гору", којем би прикладнији био назив "План за тријумф цихада на Космету"), аргументовано је потврђена континуирана ангажованост УН на стварању услова за тријумф цихада на Космету, односно саучесништво у покушају успостављања етничког муслиманског ентитета у Европи, у коме ће на снази бити Шеријат. Наиме, тим планом предвиђено је да мисија УН на Космету обезбеди правце кретања прогнаних Срба (око 70.000) пред собљама циходиста у тренутку евентуалног проглашења независности Космета. Ваљано је процењено да ће албански верски екстремисти применити тотално насиље над Србима и уместо да се организује њихова заштита по месту живљења, мисија УН очигледно није намерна да се супротстави исламистима, већ је себе пројектовала као саизвршиоца могућег егзодуса Срба на Космету. Исламисти на многим микролокацијама у свету само могу да маштају о оваквој подршци.

Имајући у виду "План за дивљање Албанаца", искрсава важно питање: *да ли је искрен став међународне заједнице о стварању услова на Космету где би све етничке заједнице могле да живе у једном мултиетничком друштву?* Преко 50 терористичких напада албанских верских екстремиста на Србе на Космету у периоду мај–септембар 2006. године у којима су убијена два Србина и рањено 15, с једне, и неспособност (или је нешто друго посредни) Унмика и Кфора да открију и процесуирају починиоце, са друге стране, представљају чињенице које снажно демантују искреност међународне заједнице у вези са пројектованом мултиетничности Космета, независно од његовог будућег статуса.

■ ПРЕТЊЕ СТИЖУ

Лидери привремених институција Космета, несумњиво незадовољни ефектима систематског тероризма АНА над Србима и темпом преговора о утврђивању будућег статуса Космета, у септембру ове године запретили су обнављањем масовног насиља над Србима на Космету. Најпре је председник Космета Фатмир Сејдију рекао да би даље одлагање утврђивања политичког статуса Косова било "посебно опасно" и да треба признати реалност на Косову (то значи замах цихада и потпуна несигурност Срба). Председник Скупштине Космета Кољ Широкка био је много милитантнији и прецизнији, изјавивши да би "у случају одлагања одлуке међународне заједнице о независности Косова могло доћи до побуне у Покрајини".

Треба им веровати о спремности албанских верских екстремиста да изврше задатак који им је у јулу 1998. године поставио хоша Речеп Боја у Приштини приликом објављивања цихада. Али, како тумачити ћутање кључних међународних чинилаца на овакве претње исламиста. Док су Сејдију и Бериша запретили Србима на Космету могућношћу понављања похода цихадлија из 2004. године, бивши командант терористичке ОВК и потом КЗК, а сада премијер Косова Агим Чеку поручио је Србима на Космету да не очекују никакву заштиту од Србије, оценивши да се Срби никада неће усудити да поново "освајају" Косово јер "немају храбрости" за то.

На основу размотрених чињеница које представљају само инсерт из богатог мозаика насиља исламиста на Космету над хришћанским Србима и чудноватог повлађивања међународне заједнице, закључак је једноставан: албански верски екстремисти на Балкану уверени су да ће у догледно време успети да затру сваки траг хришћанског постојања на Космету, разбиће територијални интегритет балканских држава, наравно уз подршку моћних хришћанских спонзора, и цихад ће тријумфовати успостављањем "природне Албаније". ■

Др Милан МИЈАЛКОВСКИ